

Vastaaja: Espanjan kuningaskunta (asiamies: J.M. Rodríguez Cárcomo)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 2 artiklan ja 4 artiklan 1 ja 2 kohdan rikkominen — Verovelvolliset — Kiinteistörekisterin pitäjien (registradores de la propiedad) toiminta ja toimet

Tuomiolauselmä

- 1) Espanjan tasavalta ei ole noudattanut jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 2 artiklan ja 4 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se katsoo, että kiinteistörekisterin pitäjien (registradores de la propiedad) hypoteekkialueen maksutoimistona (oficina liquidadora de distrito hipotecario) itsehallintoalueelle tarjoamat palvelut, jotka liittyvät veronkantoon, eivät ole arvonlisäveron alaisia.
- 2) Espanjan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 171, 5.7.2008.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 12.11.2009 (Korkeimman hallinto-oikeuden (Suomi) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — TeliaSonera Finland Oyj v. iMEZ Ab

(Asia C-192/08) (¹)

(Televiestintäala — Sähköinen viestintä — Direktiivi 2002/19/EY — 4 artiklan 1 kohta — Verkot ja palvelut — Teleyritysten väliset yhteenliittämissopimukset — Velvollisuus neuvotella vilpittömässä mielessä — Yleisten viestintäverkkojen operaattorin käsite — 5 ja 8 artikla — Kansallisten sääntelyviranomaisten toimivalta — Yritys, jolla ei ole huomattavaa markkinavoimaa)

(2010/C 11/04)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein hallinto-oikeus

Pääasian asianosaiset

Kantaja: TeliaSonera Finland Oyj

Vastaaja: iMEZ Ab

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Korkein hallinto-oikeus — Sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) (EYVL L 108, s. 7) 4 artiklan 1 kohdan, 5 artiklan ja 8 artiklan tulkinta — Kansallinen lainsäädäntö, jossa veloitetaan kaikki teleyritykset neuvottelemaan yhteenliittämisestä muiden teleyritysten kanssa — Neuvotteluvollisuuden ulottuvuus sekä velvollisuudet, jotka kansallinen sääntelyviranomaisen voi asettaa

Tuomiolauselmä

- 1) Sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 4 artiklan 1 kohta, kun sitä luetaan yhdessä sen johdanto-osan viidennen, kuudennen ja kahdeksannen perustelukappaleen ja sen 5 ja 8 artiklan kanssa, on esteenä 23.5.2003 annetun viestintämarkkinalain kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle siltä osin kuin sen mukaan muillakin kuin yleisten viestintäverkkojen operaattoreilla on mahdollisuus vedota velvollisuuteen neuvotella verkkojen yhteenliittämisestä. Ennakkoratkaisupyyntöön esittäneen tuomioistuimen on ratkaistava, voidaanko pääasiassa kyseessä olevia operaattoreita pitää niiden aseman ja luonteen perusteella yleisten viestintäverkkojen operaattoreina.
- 2) Kansallinen sääntelyviranomaisen voi katsoa, ettei velvollisuutta neuvotella yhteenliittämisestä ole täytetty, kun yritys, jolla ei ole huomattavaa markkinavoimaa, tarjoaa toiselle yritykselle yhteenliittämistä yksisuuntaisin ehdoin, jotka ovat omiaan estämään kilpailullisten markkinoiden kehittymistä vähittäismyyntitasolla, kun nämä ehdot estävät toisen yrityksen asiakkaita käyttämästä viimeksi mainitun yrityksen palveluja.
- 3) Kansallinen sääntelyviranomaisen voi määrätä yrityksen, jolla ei ole huomattavaa markkinavoimaa mutta jonka määräämisvallassa ovat yhteydet loppukäyttäjisiin, neuvottelemaan vilpittömässä mielessä toisen yrityksen kanssa joko kahden asianomaisen verkon yhteenliittämisestä, jos tällaisen käyttöoikeuden pyytäjää on luonnehdittava yleisten viestintäverkkojen operaattoriksi, tai tekstiviestijä ja multimediatelevisiopalvelujen yhteentoimivuudesta, jos tätä käyttöoikeuden pyytäjää ei voida luonnehtia yleisten viestintäverkkojen operaattoriksi.

(¹) EUVL C 197, 2.8.2008.